

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
в присъствието на прокурора Емилия Анг. Станинска
като разгледа докладваното от Стефан Илиев Наказателно дело за
възобновяване № 20221000600300 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 424, ал. 1, вр. чл. 420, ал. 1, вр. чл. 422,
ал. 1, т. 5 от НПК.

Образувано е по искане за възобновяване на главния прокурор на РБ
чрез Районен съд –гр. Перник.

Искането е със следното основно съдържание:

При постановяване на решението, съдът не е приложил закон, който е
трябвало да бъде приложен, допуснал е съществено нарушение на
процесуалните правила и е наложил явно несправедливо наказание.

За да приеме наличието на състояние на силно раздразнение у В. П.,
предизвикано от пострадалия - чл.132 от НК, въззивната инстанция
необосновано е игнорирала приетото в съдебно заседание заключение по
назначената тройна комплексна психолого-психиатрична експертиза,
включително и от разпитите на вещите лица, от които по категоричен начин

се установява, че изявени характеристики на физиологичен афект и силно раздразнение отсъстват.

Това заключение е било възприето и в мотивите на първоинстанционната присъда, изцяло и без никакви резерви, като е оказало решаващо значение при квалификацията на деянието.

Експертните заключения не са задължителни за съда, в качеството му на ръководно-решаващ орган, но той е обвързан от задължението да се обоснове и да посочи причините, поради които не ги приема. В конкретния случай, въззивната инстанция не се е съобразила с императивната разпоредба на чл.154, ал.2 НПК, като изобщо не е обсъдила приетите заключения по назначените експертизи. Не е посочила и причините, поради които не е приела същите. По този начин е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 от НПК, тъй като липсата на съображения относно експертизите е довела до ограничаване на процесуалните права на прокурора в качеството му на страна в наказателния процес. Порочността на съдебния акт в посочения аспект е довела и до липсата на мотиви, по смисъла на чл.348, ал.3, т. 2, предл. 1 от НПК. Изложеното дава основание да се приеме, че са нарушени разпоредбите на чл. 13, чл. 14 и чл. 107 от НПК, тъй като не са спазени изискванията за обективно, всестранно и пълно изследване на всички относими към предмета на доказване обстоятелства.

За да преквалифицира деянието в престъпление по чл.132, ал.1, т.2 от НК, Пернишкият окръжен съд е навел доводи и изложил съображения /л.6 от своите мотиви/ за наличието на медицинското състояние „физиологичен афект“ в противоречие със събрания по делото доказателствен материал — категоричното становище на вещите лица за липса на такъв у подсъдимия.

В резултат на допуснатите нарушения при оценката и анализа на доказателствените източници и обсъждането на назначената по делото съдебно психиатрична и психологична експертиза въззивният съд е достигнал до неверни правни изводи относно приложението на материалния закон. Като е преквалифицирал деянието от престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК в такова по чл. 132, ал. 1, т. 2 от НК, съдът е допуснал нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, като е приложил закон, който не е трябвало да бъде прилаган.

Наложеното наказание - административна глоба в размер на 1000/хиляда/ лева е явно несправедливо по вид и размер, по смисъла на чл.348,ал.5,т. 1, във вр.ал.1,т. 3 от НПК.

Според искането допуснатите нарушения на закона и на процесуалните правила са съществени по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 НПК и са основание по чл.422, ал.1, т.5 НПК за възобновяване на наказателното дело.

В съдебно заседание пред САС страните излагат доводи със следното кратко съдържание:

Прокурорът от апелативната прокуратура поддържа искането за възобновяване на наказателното производство по изложените в него съображения.

Защитникът на осъдения П. моли искането да бъде оставено без уважение. Твърди, „че не са били нарушени правата на прокуратурата с постановяването на решението и мотивите на въззивната инстанция след приключване на съдебното заседание. Счита, че не е налице и другото твърдяно нарушение относно липсата на мотиви защо е отхвърлена комплексната експертиза. По делото е налична друга експертиза,която приема наличието на физиологичен афект и събраният многоброен гласен доказателствен материал сочи на една изключителна ескалация на агресията на пострадалия. Така въззивният съд имплицитно е дал отговор на въпроса защо не дава вяра на комплексната експертиза. Съдът правилно, обсъждайки всички тези доказателства, е възприел наличието на афект, на едно силно раздразнение в подсъдимия. Още повече, че краткото време, през което са нанесени тези удари, също е една от характеристиките на физиологичния афект. Моли искането да бъде оставено без уважение.

Осъденото лице не се явява в съдебното заседание и не заявява свое лично становище.

Софийският апелативен съд след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване на делото, намери за установено следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е постъпило в Районен съд гр. Перник на 07.03.2022 г. , преди да изтекат 6 месеца от влизане в сила на атакувания по реда на възобновяването съдебен акт. Искането е подадено от органа по чл.420, ал.1, пр. последно от НПК, който има право да сезира апелативния съд за произнасяне. В искането е посочено релевантно основание по чл.422, ал.1, т.5 от НПК.Компетентен да разгледа това искане е Софийски апелативен съд, тъй като актът по чл. 419 от НПК е постановен от районен съд намиращ се в апелативния район на САС.

От материалите по делото е видно, че с присъда № 260009 от 09.03.2021г., постановена по НОХД № 612/2020 г., Пернишкият районен съд е признал подсъдимият В. П. за виновен, в това, че:

На 07.02.2018г., в село ***, общ. Перник, е причинил, чрез нанасяне на удари с юмрук средна телесна повреда на В. В. С., изразяваща се в избиване на първи зъб, горе вляво, без който се затруднява дъвченето и говоренето — престъпление по чл.129, ал.2, във вр.ал.1 НК. Наложена е наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично и продължителност от шест месеца, както и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност шест месеца.

Присъдата е обжалвана пред Окръжния съд - Перник, който с Решение № 4/12.01.2022г. по ВНОХД №239/2021г. е изменил първоинстанционната присъда на районния съд, като е преквалифицирал деянието като престъпление по чл.132, ал.1,т.2 НК и е освободил В. П. от наказателна отговорност чрез института на чл.78а НК, налагайки му административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв.

Решението на Окръжния съд в Перник е било окончателно, влязло е в сила на 12.01.2022г. и не е било проверявано по касационен ред.

По същество на направеното искане:

Аргумент на искането на главния прокурор се явява приетото в решението на въззивния съд положение, че подсъдимият е извършил

деянието в състояние на силно раздразнение, предизвикано от пострадалия с насилие. Изтъкнати са съображения от една страна, че е налице съществени нарушения на процесуалните права на прокуратурата, а от друга липса на мотиви в решението и съответно нарушение на материалния закон, както и налагането на явно несправедливо наказание.

Необосновано е твърдението за съществени нарушения на процесуалните права на прокуратурата, защото това не може дори теоретично да бъде извършено със съдържанието на постановено съдебно решение след приключване на разглеждането на делото в съдебно заседание. В конкретния случай в искането не е посочено кое процесуално право на прокурора в хода на разглеждането на делото от въззивната инстанция е било нарушено и при внимателния преглед на делото настоящата инстанция не констатира такова.

Критиката относно мотивите на решението на Пернишкия окръжен съд са прекомерни и по същество също са неоснователни.

Съдът, макар лаконично и пестеливо, е изложил причините да приеме наличието на силно раздразнение при подсъдимия, както и защо е приел възникването на противоправното поведение на пострадалия. Окръжният съд е аргументирал причините да приеме наличието на силно раздразнение в психическото състояние на извършителя и защо е взел своето решение, за което са налични мотиви към решението на въззивната инстанция. Въпреки, че не сторил това изрично, съдът е обосновал защо не е възприел заключението на комплексната психологично-психиатрична експертиза. Така решение на окръжния съд в тази му част не може да бъде окачествено като резултат от произволно формиране на вътрешното убеждение, а се основава на безспорно установените факти по делото, както за поведението на пострадалия, така и за действията на подсъдимия. Окръжният съд в Перник изрично е отбелязал в мотивите, че: „П. е действувал внезапно, първосигнално, а силата и насочеността на ударите говорят за това, че той не е могъл да контролира емоциите си. Краткотрайното приключване на това избухване също насочва на извода, че той се е намирал в състояние на физиологичен афект.“

Ето защо следва да се приеме, че в мотивите си окръжният съд е спазил изискването на чл. 154, ал. 2 НПК и обосновано е отхвърлил заключението на

експертите, спазвайки изискванията на чл. 13 и 14 от НПК, като при формиране на вътрешното си убеждение не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което да даде основание за отмяна на влязлата в сила присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

При така установената от въззивния съд фактическа обстановка, правилно е приложен съставомерната правна норма, поради което не е налице и твърдяното нарушение на материалния закон, касаещо квалификацията на извършеното деяние.

Не е основателно и възражението за явна несправедливост на наказанието. Разпоредбата на чл. 78а НК е императивна и съдът е длъжен да я приложи в настоящия случай. Като се има предвид цялостното поведение на пострадалия, както и данните за подсъдимия и естеството на телесното увреждане определеното наказание е определено справедливо в минимален размер.

Посочените доводи обуславят неоснователност на искането на главния прокурор за възобновяване на посоченото наказателно дело по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, поради което и на основание чл. 425 НПК, Софийският апелативен съд, наказателно отделение, III състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за възобновяване на наказателното дело на главния прокурор на Република България по НОХД № 612/2020 г. на Пернишкия районен съд.

Настоящото решение е окончателно и не подлежи на жалба или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

